

ת"פ 65113/03/16 - מדינת ישראל נגד אביב מלכה, אלירן בוחבוט

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 65113-03-16 מדינת ישראל נ' מלכה ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אביב מלכה
2. אלירן בוחבוט

הנאשמים

גזר דין
נאשם 1

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של פציעה לפי סעיף 344 + 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירה של תקיפת סתם, לפי סעיף 379 + 29(א) לחוק העונשין.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשמים עבדו ביחד עם המתלונן במפעל "וידר" בקריות. ביום 27.3.16, במהלך העבודה, תקף הנאשם 1 את המתלונן בכך שהכה אותו במכות אגרופ ובהמשך אף חבט בראשו עם קפיץ מתכת באורך של כ-20 ס"מ. בהמשך הצטרף נאשם 2 לנאשם 1 וביחד הכו באגרופים את המתלונן בראשו. כתוצאה מכך נגרם למתלונן חתך של 5 ס"מ בראשו שהצריך סגירה בסיכות.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הציגו טווח ענישה מוסכם לפיו המאשימה תטען לעונש מאסר בן 10 חודשים ואילו הנאשם יטען למאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. עוד הסכימו הצדדים על הטלת פיצוי בסכום של 12,000 ₪ לטובת המתלונן, מאסר מותנה והתחייבות.
4. להשלמת התמונה יובהר כי גם ביחס לנאשם 2 הגיעו הצדדים להסדר טיעון הכולל טווחי ענישה (בין עבודות שירות למאסר מותנה) ופיצוי. ביום 19.7.17 נגזר דינו של נאשם 2 והוטלו עליו 4 חודשי מאסר מותנה לצד פיצוי מוסכם של 3000 ש"ח. יודגש כי לנאשם 2 יוחסה עבירה של תקיפה סתם בלבד והוא לא

הורשע בפציעת המתלונן.

תסקיר שירות המבחן

5. בהתאם להסכמת הצדדים הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם. מהתסקיר עלה כי שירות המבחן התרשם מקבלת אחריות חלקית בלבד וזאת בשל כך שהנאשם טען למערכת יחסים עכורה עם המתלונן ולכך שקילל אותו עובר לאירוע. עם זאת הנאשם הביע צער וחרטה על העבירה. עוד תיאר הנאשם את תקופת המעצר בגין אירוע זה כטראומתית עבורו.

6. שירות המבחן התרשם מנאשם צעיר (31) אשר ניהל אורח חיים תעסוקתי ומשפחתי יציב (נשוי ואב לשלושה). לפיכך, ולאור נזקקות טיפולית שהביע לצד קיומה של מערכת תמיכה משפחתית משמעותית, המליץ להטיל עליו ענישה מותנת לצד צו מבחן וזאת על מנת לאפשר את שילובו בקבוצת טיפול ולמנוע פגיעה במקום עבודתו המהווה מקור פרנסה ושיקום עבורו.

טיעוני הצדדים לעונש וראיותיהם

7. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם וטען כי הערכים המוגנים שנפגעו מכך הם שלום גופו ובטחונו של המתלונן. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה הפנתה המאשימה לכך שהמעשים נעשו בצוותא ובאמצעות נשק קר, נסיבות שלטענתה היו עלולות להוביל לאסון גדול יותר. ביחס לנזקיו של המתלונן הפנתה המאשימה לתמונות הפציעה (ע/3) ולתצהיר נפגע העבירה (ע/2). לאור האמור נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי לנאשם ציינה המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם, את העובדה שהתקשה לקחת אחריות על מעשיו ולווסת את דחפיו וטענה כי יש להשית עליו 10 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ופיצוי כספי בהתאם להסדר.

8. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות ביצוע העבירה אשר לדבריו לא כללו תכנון והיו תוצר של איבוד שליטה רגעי. ביחס לעונש הראוי לנאשם הפנה הסנגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להודאתו ולתסקיר החיובי. הסנגור טען כי הנאשם הוא איש משפחה, אב לשלושה ילדים קטנים וכי המעצר היווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות. עוד הפנה הסנגור לגזר דינו של נאשם 2 אשר הורשע בתקיפה בצוותא והושת עליו מאסר מותנה בלבד. לאור האמור לעיל, ביקש הסנגור להטיל על הנאשם עונש בדמות עבודות שירות ובכך לאפשר לו להשתלב בטיפול ולהשתקם כהמלצת שירות המבחן.

הנאשם בדברו האחרון סיפר על מצבו המשפחתי המורכב ועל הצורך של משפחתו שישמור על מקור פרנסתו. עוד הביע הנאשם צער וחרטה על מעשיו וביקש לאפשר לו להשתלב בתכניות טיפול ולהימנע משליחתו למאסר.

דין והכרעה

9. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. הליך זה מתחייב גם כאשר הצדדים הציגו טווח ענישה מוסכם, שכן אין הלימה בהכרח בין טווח מוסכם למתחם ענישה שהוא קביעה נורמטיבית.

10. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** במעשיו פגע הנאשם בשלמות גופו, כבודו וביטחונו של המתלונן. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 4813/15 **מוכלס פלאח נ' מדינת ישראל** (22.3.16):

"למותר להכביר מילים אודות חומרתן של עבירות אלימות, הפוגעות בערכים חברתיים נעלים, ובראשם חיי אדם ושלמות הגוף. בית משפט זה נתן דעתו, ולא אחת, על הצורך לעקור מן השורש את "תת-תרבות הסכין", תוך הפעלת אמצעי ענישה אשר ישמשו הרתעה לרבים מפני נקיטה באמצעים אלימים כדי לנהל סכסוכים ... האמור מקבל משנה תוקף כאשר מדובר בנקיטה באמצעים אלימים העלולים לגרום לפציעות קשות ביותר, כמו במקרה שלפנינו, ואף לתוצאות קטלניות".

11. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** עובדות כתב האישום מתארות תקיפה ספונטנית שנעשתה תוך שימוש בכלי נשק קר. חלקו של נאשם 1 היה עיקרי והוא שהוביל את התקיפה והשתמש בקפיץ. הנזק שנגרם למתלונן, כפי שניתן אף לראות בתמונות, אינו קל ואף הותיר צלקת כדברי המתלונן בתצהירו.

12. **מדיניות הענישה:** לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 5675/15 **ולדימיר רדאוש נ' מדינת ישראל** (24.8.15) בו נדחתה בקשתו של נאשם לרשות ערעור על חומרת עונשו 8 חודשי מאסר, חלף 5 חודשי עבודות שירות, לאחר שהכה את המתלונן בראשו באמצעות בקבוק וגרם לו לחתף מדמם.

רע"פ 8699/15 **אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל** (17.12.15) בו נדחתה בקשתו של נאשם לרשות ערעור על חומרת עונשו - 8 חודשי מאסר בפועל לאחר שהיכה אחר באמצעות הפץ חד בראשו ופצע אותו.

רע"פ 1601/14 **פרץ נ' מדינת ישראל** (3.3.14) בו נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 10 חודשי מאסר לאחר שתקף את המתלונן באמצעות בקבוק זכוכית בראשו.

רע"פ 5655/13 **עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14) בו נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו 12 חודשי מאסר בפועל לאחר ששבר בקבוק על ראשו של אחר וגרם לו חתך באורך 10 ס"מ.

ע"פ 5641/09 **מדינת ישראל נ' דניס ברזינסקי** (22.3.10) בו נדחה ערעור המדינה על קולת עונשו של הנאשם - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות - בגין תקיפתו ופציעתו של המתלונן באמצעות בקבוק זכוכית בראשו. בעניין זה ניתנה הבכורה לשיקולי שיקום.

ת"פ (מחוזי-בש) 15515-07-15 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (12.9.16) בו נידון הנאשם ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר שהיכה את המתלונן בצוואת באמצעות פרופיל מתכת בראשו וגרם לו לחתכים שהצריכו תפרים.

ע"פ 4519/12 **מדינת ישראל נ' יוסף אנוקשווילי** (1.11.12) בו הועמד עונשו של הנאשם על 9 חודשי מאסר בפועל חלף 6 חודשי מאסר עבודות שירות בגין תקיפתו ופציעתו של המתלונן באמצעות מקל בכל חלקי גופו.

13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בהם בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

14. אקדים ואומר כי טווח הענישה שהוסכם על הצדדים מצוי בגדרי מתחם הענישה שקבעתי. עוד אציין כי אין מקום לחריגה ממתחם הענישה והסנגור לא ביקש לעשות כן אלא לכבד את טווח הענישה המוסכם על הצד הנמוך.

15. חרף חומרת העבירות אינני סבור כי העונש ההולם את נסיבות המקרה הוא מאסר בכליאה. הנאשם הוא איש משפחה. הוא אב לשלושה ילדים קטנים הזקוקים לו. הוא מעולם לא ריצה עונש מאסר. האירוע, חרף חומרתו, אינו מאפיין את אורחות חייו וחרף עברו הפלילי, אין לומר שמדובר באדם המתאפיין באלימות כלפי הזולת.

16. שירות המבחן התרשם כי לנאשם נזקקות טיפולית וכי הוא יוכל להירתם מהליך טיפולי. עמדה זו, בשילוב נתוני האישיים של הנאשם, מקובלת עליי. עם זאת, אינני סבור שיש מקום להסתפק בענישה מותנית בלבד כהמלצת שירות המבחן ואף הסנגור לא ביקש להרחיק לכת עד כדי כך. התמהיל העונשי ההולם הוא לדעתי כעתירת ההגנה - מאסר בעבודות שירות בשילוב צו מבחן ופיצוי.

17. כאמור, הנאשם לא ריצה מאסר מאחורי סורג ובריח מעולם. בעניין זה אציין את ההשפעה השלילית של עונש המאסר על אסירים ובמיוחד אלו שטרם ריצו מאסר מעולם. במחקרים נמצא קשר בין רצידיביזם לבין

נשיאה בעונש מאסר ומשכך יש לנקוט בעונש זה רק כאשר הוא מתחייב ולא ניתן להשיג את תכליות הענישה בדרך ענישתית אחרת. בעניין השימוש בעונשי מאסר נקבע לאחרונה כי "עלינו לזכור כי המאסר אינו אלא אמצעי, ולא תכלית - אמצעי לגמול, להרתעה ולשיקום העברייני... המטרה היא להצביע על כיווני חשיבה נוספים מעבר לבניית מתקני מאסר ומעצר נוספים, וכאמור הממשלה למעשה כבר בחרה לילך בדרך זו כאשר אימצה את דו"ח ועדת דורנר; מסקנתה העיקרית של ועדה זו היתה כי "יש לפעול לצמצום השימוש במאסרים במקרים בהם המאסר אינו הכרחי להגבלת יכולת של עבריינים שהמסוכנות שלהם לחברה גבוהה, והרחבת השימוש בעונשים זולים יותר ויעילים יותר העומדים בעקרון ההלימה, ובכך להביא להקצאה יעילה ונכונה יותר של המשאבים המופנים לטובת הנושא" (שם, בעמ' ד'), ואין לי אלא להצטרף לאמור, גם בצו השכל הישר" (בג"צ 1892/14 **האגודה לזכויות האדם בישראל ואח' נ' השר לבטחון פנים ואח'** (13.6.17), פסקה קכו' לפסק דינו של המשנה לנשיאה רובינשטיין).

18. דברים אלו יפים לענייננו, במיוחד לאור המלצת שירות המבחן. ודוק: הטלת עונש בכליאה לא תאפשר את ההליך הטיפולי עליו המליץ שירות המבחן ואף בכך רואה אני חיסרון של ממש בעונש מאסר בכליאה.

19. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מכבד את הענישה המוסכמת על הצדדים (במסגרת טווח הענישה) ומטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בניכוי תקופת מעצרו מיום 27.3.16 -

2.5.16

בהתאם לחוות דעת הממונה העבודות יחלו העבודות ביום 6.11.17 ככל שלא תינתן החלטה אחרת. הנאשם הביע כאמור את הסכמתו לרצות עונש של עבודות שירות והוסבר לו כי באם לא יבצע את העבודות כנדרש רשאי הממונה להפסיק מנהלית והוא ירצה את יתרת התקופה בבית המאסר. ביום זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה בטבריה.

ב. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12

חודשים. הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של צו הפיקוח עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ג. 4 חודשי מאסר מותנה, כאשר התנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם שגרמה לכל הפחות חבלה של ממש.

ד. פיצוי למתלון, מר קונסטנטין ברוב אולחבוי, ת.ז. 337848279, בסך של 12,000 ₪. הפיצוי ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.11.17 בהפקדה במזכירות בית המשפט.

המאשימה תמציא למזכירות בתוך 14 יום את פרטי חשבון הבנק של המתלון ותביא תוכנו של גזר הדין

לידיעתו.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן וכן לממונה.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ח, 18 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.